

mig at fraraade dette, ikke alene af den Grund, som den ærede Ordfører har sagt, nemlig, at det vilde være paa en uønskelig Maade her at bryde med det Bestaaende, men fordi jeg virkelig troer, at en 6 Aars Periode for Communalbestyrelsens Medlemmer ingenlunde er for meget. Det er min Overbevisning, at i de første Aar, et Medlem bliver Medlem af Communalbestyrelsen, kan han ikke godt gjøre andet end med Fliid sætte sig ind i Sagerne, og først naar en vis Tid er gaaet, kan man sige, om han bliver et praktisk virksomt Medlem i Kommunen, og dertil er efter min Mening en Periode af 4 Aar vel lidt, medens derimod 6 Aar er en Periode, som jeg vil ansee for passende, og som jeg derfor mener, at man ikke bør forlade.

Hvad Benværelsen for Borgerrepræsentationen angaaer, har jeg ikke været tilstede i det sidste Møde, som Udvalget har haft, hvor der har været Tale om mere eller mindre at gaae ind paa de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg har tidligere i Udvalget, uden derfor at ville indtage nogen exceptionel Stilling, heldet til, at Udtrykket „Borgerrepræsentation“ ikke burde anvendes. Jeg vilde foretrække et Udtryk, der har en mere omfattende Betydning, fordi „Borgerrepræsentationen“ hidtil har været brugt for at betegne en Part af det. Jeg kan derfor slutte mig til Udtrykket „Communalbestyrelse“, men jeg vil ogsaa kunne slutte mig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), naar han foreslaaer, at det skal hedde „Byraad“, idet det i og for sig kan være rigtigt at danne et nyt Ord for noget væsentlig Nyt; om dette Ord skulde være mere eller mindre heldigt dannet, vil jeg overlade som en Smagsag til Andre at bedømme; maaskee maatte der kunne findes et andet mere passende Ord, men i ethvert Fald troer jeg, at det er til praktisk Gavn, at man enten faaer et nyt Ord eller et Ord, der oprindeligt har bethydet det Hele, som Borgerrepræsentationen nu skal bethyde, i Modsetning til, at Borgerrepræsentationen tidligere kun har bethydet en Part. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 8, at Ordene „at træffe en for Kommunen forbærbelig Foranstaltning“ skulde udgaae, saa

anseer jeg det i Virkeligheden for at være et meget underordnet Punkt. Jeg holder til den Mening, at Ordene godt kunne blive staaende, men jeg seer paa den anden Side heller ikke, at der kan skee nogen synderlig Skade ved, at de udgaae; imidlertid, for at holde paa det Bestaaende, vil jeg stemme imod Forslaget. Jeg skal hermed slutte disse Bemærkninger, idet jeg gjentagende ret varmt skal anbefale mit Forslag under Nr. 3, fordi jeg troer, at det er i og for sig heldigt, og at det vil lette Lovens Udkomme, og jeg er i saa Henseende istand til paa mange Communer's Vegne at udtale, at det vilde være en stor Synd, om Loven ikke skulde komme ud iaar.

J. M. Hansen: Jeg tilstaaer, at jeg ikke havde ventet, at den ærede Ordfører sa stærkt, som han har gjort det, vilde modsætte sig Forslaget under Nr. 4; det har overrasket mig, da han selv har været med til at bringe i Forslag den Afstemningsmaade, her foreslaaes baade for Amts- og Sognecommuner's Vedkommende. Den ærede Minister fremkom med en Indvending, som ogsaa den ærede Ordfører optog som Noget, der skulde vise, at Forslaget kunde medføre en Vanskelighed, den Indvending nemlig, at det kunde tænkes, at der forelaa Spørgsmaal, som nødvendigvis fordrede en Afgjørelse, og at denne da maaskee efter denne Afstemningsmaade ikke vilde kunne opnaaes. For det Første maa jeg nu hertil gjøre opmærksom paa, at en Forkastelse ogsaa er en Afgjørelse ligesaafuldt som en Vedtagelse, og dernæst skal jeg, forsaavidt Meningen skulde være den, at der kan være Tilfælde, hvor der nødvendigvis udfordres en positiv Beslutning, bemærke, at man ikke i nogen som helst Maade vil være forhindret fra at faae en saadan Beslutning frem ved denne Afstemningsmaade; thi hvor der foreligger et saadant Spørgsmaal, der nødvendigvis fordrer en positiv Afgjørelse, vil der jo af de Medlemmer, der ikke have været enige i det foreliggende Forslag, være blevet stillet et andet. Vi have jo den Fremgangsmaade her i Thinget, at naar der ved Afstemningen staaer ligemange Stemmer for og imod, saa er Forslaget forkastet, og det vilde i Borgerrepræsentationen gaae